

CUVÂNTUL ADEVĂRULUI

REVISTA RELIGIOASA

Artic. 1-V confiscati
de politie
re. in. p. 10
Com. 2d
J. J. J.

„El de bună voia Lui, ne-a născut prin Cuvântul adevărului, ca să fim noi un fel de pârgă a fapturilor Lui“. Iacob 1:18.

Abonamentul : . . . 60 lei pe an
In străinătate . . . dublu
In America . . . . 1 dolar

Apare odată pe lună
Redactor :
GHEORGHE BRADIN

Redacția și Administrația :
Str. Matei Corvin No. 375
LIPOVA Jud. Timiș.

S U M A R U L :

1. „An nou fericit“
2. Venirea Domnului Isus.
3. Cald și Rece.
4. Scrisoare către frații în cre-
dință.

5. „Dați cinste Impăratului !“
6. Nașterea din nou și Bote-
zul cu Duh Sfânt.
7. Păcatul venit în lume.

8. Vorbirea în limbi.
9. Despre Duhurile Morților.
10. Lecțiuni biblice pe anul 1934
11. Inconștințare.
12. Botezuri cu Duh Sfânt.

„An nou fericit !“

Trecând prin trudă, greutăți, năcazuri și neajunsuri în anul trecut, iată-ne ajunși în pragul unui an nou. Cu ocazia sosirii noului an, auzim din toate părțile urări de fericire. „An nou fericit“, își urează cunoscuții, pretinii, rudeniile, etc. Cine n'ar voi să fie fericit ? Fericirea este dorită atât în bordeiul săracului cât și în palatul bogatului, este dorită atât de boier cât și de muncitor, cu un cuvânt ea este dorită de toți oamenii indiferent de starea și pozițiunea în care să află.

În anul 1934 plugarul dorește ca să fie răsplătită munca lui din belșug : cerul să deie ploaie la timp, să fie căldura necesară, etc. Comerciantul dorește ca să-i meargă bine afacerea în comerț, muncitorul dorește să aibe lucru puțin și plată bună, etc. etc. Și tocmai dorința aceasta și lupta din toate puterile ca fiecare se fie fericit pentru sine însuși, tocmai aceasta luptă și dorință dă naștere la nefericire. Pentru ce ? Pentru că omul în căutarea după fericire, uită de datorințele sale față de semnul său, și își caută fericirea chiar cu riscul nefericirii altora. De aici vin nemulțumiri, lupte, zburciumări, etc. Dacă oamenii ar ținea seama de cuvintele Sf. Scripturi care zice : „Fiecare din voi să se uite nu la foloasele lui, ci și la foloasele altora“. Filip. 2:4, atunci n'am auzi atâtea cărtiri, n'ar fi atâtea suferințe și n'am avea ocazia să vedem atâtea nemulțumiri. Noi luptăm împotriva invidiei, egoizmului, pizmei și contra tuturor păcate-

lor din a căror cauză o lume întreagă să afle nefericită. Noi nu credem într'o fericire dorită din buze dar la a cărei înfăptuire nu se lucrează din toate puterile. Păcatul este acela care a adus nefericirea în lume, și ea este susținută de el până în ziua de astăzi. Când păcatul nu va avea loc în viața și inima oamenilor, atunci într'adevăr, ei vor fi fericiți. Luca 11:28.

„An nou fericit !“ Aceasta este urarea pe care și-o fac și creștinii și credincioșii de anul nou. Oare câți însă dintre ei vor fi aceia cari la sfârșitul anului 1934 să poată spune că, anul acesta a fost pentru ei un an plin de fericire ? Eu aș dori ca să fie cât de mare numărul lor, dar tare mă tem că ei vor fi prea puțini. Și pentru ce ? Pentru că sunt mulți creștini cari nu veghează cum ar trebui, ei nu sunt destul de treji, și în aceasta stare îi află vrăjmașul și îi nefericește. E destul iubite frate și soră că în anul acesta să dai un paș înapoi pentru ca să devii nefericit o viață întreagă. Nu-i nevoie ca să mergi în desfrâu, nu-i nevoie ca să ucizi, nici să furi, etc. dar poți să te trufești, să lăcomești, să te iubești pe tine însuși, etc și să fi un serman nefericit. Tu ai putut să începi a urma Domnului cu mare râvnă și credincioșie, ai putut să verși lacrimi în rugăciunile tale, ai putut să fi iubit și prețuit de toți. După un timp însă ai putut pierde din dragostea ta dela început și să apuci a te înălța cu inima.

Ai început a te vedea mare în ochii tăi și ca atare să dorești în inima ta haine moi și luxoase ca să fi elegant, avere ca să ai renume, parfumuri ca să fi frumos și atrăgător, etc. Și așa în loc ca să mergi spre fericire ai apucat să mergi spre nefericire, și să fi sigur că numai la aceste descrise aci mai sus, n'o să te oprești. Pentru că dacă vrei să te porți după moda lumii și n'ai posibilitate, o să recurgi și la alte fapte necinstite, cari te vor face de ocară lumii și te vor osândi la judecată. Și atunci anul acesta nu va fi pentru tine un an de fericire, decât anul nefericirii tale vecinice. Pentru plugar să poate ca un an să fie nefericit, dar să urmeze după el altul fericit, tot așa pentru comerciant, muncitor, etc. Dar pentru creștin când odată l-a apucat un an nefericit, al doilea care vine după el, este mai nefericit. Dacă în anul acesta ai permis trufia, în anul viitor vei permite și lăcomia, etc. Ap. Petru când vorbește despre unii ca aceștia zice: „Ar fi fost mai bine pentru ei să nu fi cunoscut calea neprihănirii, decât după ce au cunoscut-o, să se întoarcă

dela porunca sfântă, care le fusese dată“. II Petru 2:21.

Scumpe frate și soră, dă-mi voie să-ți spun că anul 1934 va fi pentru tine un an plin de fericire dacă nu vei lăsa pe vrăjmașul ca să samene în inima ta nimic din faptele firii pământești. Nu numărul acelor cu cari te afli în societate te face fericit, ci legătura vieții tale cu Domnul. Madianiții puteau învinge 32.000 de Israiliți fără Dumnezeu, dar n'au fost în stare să învingă pe cei 300 cu cari era Dumnezeu. Judec. 7.

De închiere, noi rugăm pe bunul Dumnezeu că, în anul 1934 să reverse bogatele Sale binecuvântări peste toți abonații și cetitorii revistei „Cuvântul Adevărului“, ca ei să poată fi părtași la aceea fericire care vine dela Dumnezeu. Bunul Dumnezeu să binecuvinteze și pe M. S. Regele nostru și pe toți locuitorii țării! Amin.

Gh. Bradin.

Venirea Domnului Isus.

„Cât privește venirea Domnului nostru Isus Hristos și strângerea noastră la oală cu El, vă rugăm, fraților, să nu vă lăsați clătinați așa de repede în mintea voastră, și să nu vă turburați de vreun duh“. II Tesal. 2:1-2. Căci noi nu vrem ca voi să fiți în necunoaștință despre aceea zi. „Nimeni să nu vă amăgească în vreun chip; căci nu va veni înainte ca să fi venit lăpădarea de credință, și să se fi descoperit omul fărădelegii, fiul pierzării“. II Tesal. 2:3. Indată după răpirea Bisericii, „omul fărădelegii“ își va face apariția. Ap. Pavel zice: „Căci taina fărădelegii a și început să lucreze; trebuie numai ca cel ce o oprește acum, să fie luat din drumul ei. Și atunci se va arăta acel Neleguit, pe care Domnul Isus îl va nimici cu suflarea gurii Sale, și-l va prăpădi cu arătarea venirii Sale“. II Tesal. 2:7. Ce-l oprește în zilele de azi? Duhul Sfânt, care se va lua odată cu Biserica ca să fie în veci cu ea. Ioan 14:16-17. Și numai după răpirea Bisericii se va arăta Nelegiuitul, care se va așeza în Templul lui Dumnezeu. II Tesal. 2:4. Ioan l-a văzut în insula Patmos, având două coarne asemenea unui miel, dar vorbirea îi era ca a unui balaur. Apoc. 13:11.

De cine va fi primit omul fărădelegii?

Omul fărădelegii va fi primit prima dată de fiara dinții, cu care va lucra în unire. Ioan zice: „Apoi am stătut pe nisipul mării, și am văzut ridicându-se din mare o fiară cu zece coarne și șapte capete; pe coarne avea zece cununii împărătești, și

„Căci zilele aceste vor fi zile de răzbunare, ca să se împlinească tot ce este scris.“ Luca 21:22.

pe capete avea nume de hulă.“ Apoc. 13:1-10. Aceasta este fiara dinții care va lucra în unire cu cea de a doua. Aceste două fiare, deosebite una de alta, în Scriptură au numele de: „fiara și prorocul mincinos.“ Apoc. 20:10-20. În al doilea rând, omul fărădelegii va fi primit de poporul Iudeu, care a respins pe Mesia cel adevărat și umilit, și va primi pe mesia acesta îngâmtat și fals. Domnul Isus le-a prezis: „Eu am venit în Numele Tatălui Meu și nu Mă primiți; dacă va veni un altul, în numele lui însuși, pe acela îl veți primi“ Ioan 5:43. Omul fărădelegii va mai fi primit de către toți locuitorii pământului, al căror nume n'a fost scris dela întemeierea lumii, în cartea vieții Mielului care a fost jungheat“. Apoc. 13:8-18.

Cum va lucra omul fărădelegii?

„Apoi am văzut ieșind din gura balaurului, și din gura fiarei, și din gura prorocului mincinos trei duhuri necurate, cari semănau cu niște broaște. Aceste sunt duhuri de draci cari fac semne nemai-pomenite . . .“ Apoc. 16:13-14. Deci vedem clar că lucrarea lui va fi după cum o descrie și ap. Pavel: „Prin puterea satanei, cu tot felul de minciuni, de semne și puteri mincinoase“. II Tesal. 2:9. În acest timp asupra pământului vor da năvală o sumedenie de proroci mincinoși, și aceștia cu scopul de a înșela și seduce de va fi cu puțință, chiar și pe cei aleși. Mat. 24:24. Pentru că Domnul și în acest timp va avea pe pământ popor și vestitori. Apoc. 13:3.

Cât va dura domnia omului fărădelegii ?

Domnia omului fărădelegii, va fi de foarte scurtă durată. Căci : „Dacă zilele acelea n'ar fi scurtate, nimenea n'ar scăpa : dar din pricina celor aleși zilele acele vor fi scurtate“ Mat. 24:22. Cea mai justă afirmație este că, domnia lui va fi de o săptămână profetică. Dan. 9:27. Ceea ce însemnează șapte ani. Ezech. 4:6 Num. 14:34. Însă suferințele cele grozave vor ținea numai trei zile și jumătate. Apoc. 11:9 Sau o vreme, vremi și jumătatea unei vremi. Apoc. 12:14. Ceea ce însemnează trei zile și jumătate. Apoc. 11;9-11. Adică o jumătate de săptămână, sau trei ani și jumătate Dan. 9:27. Sau una mie două sute șasezeci de zile. Apoc. 12:6. Sau patruzeci și două de luni. Apoc. 13:5.

Ce suferințe vor fi atunci ?

„În zilele acelea va fi un necaz așa de mare cum n'a fost de la începutul lumii pe care a făcut-o Dumnezeu, până azi și cum nici nu va mai fi vreo dată“ Marcu 13:19. Atunci vor striga la munți și la stânci : „Cădeți peste noi, și ascundeți-ne de fața Celui ce șade pe scaunul de domnie și de mânia Mielului, căci a venit ziua cea mare a mâniei Lui, și cine poate sta în picioare?“ Apoc. 6:16-17. Domnul spune : „Căci zilele acele vor fi zile de răzbunare, ca să se împlinească tot ce este scris“. Luca 21:22. Dacă sângele lui Abel cerea răzbunare în contra lui Cain, Gen. 4:10, cu atât mai mult sângele Domnului Ebr. 12:24 cere răzbunare contra poporului care a strigat : „Sângele Lui să fie asupra noastră și asupra copiilor noștri“. Mat. 27:25

Venirea Israelului la mântuire.

La jumătatea săptămânii profetice, ușa harului față de neamuri s'a închis și se deschide pentru Israel. Rom. 11:25 Dan. 9:27. În prima jumătate a săptămânii profetice, este lucrarea de rătăcire a anticristului și trăzirea Israelului la mântuire. II Tesal. 2:10-12, în a doua jumătate a săptămânii profetice Domnul Isus se face de cunoscut poporului lui Israel, Apoc. 12:14. Proorocul Ieremia zice : „Vai, căci ziua aceea este mare, nici una n'a fost ca ea. Este o vreme de necaz pentru Iacob ; dar Iacob va fi izbăvit din ea“. Ierem. 30:7. „Căci aceasta va fi o vreme de strimtorare, cum n'a fost decând sunt neamurile și până la vremea aceasta. Dar în vremea aceea, poporul tău va fi mântuit, și anume, oricine va fi găsit scris în carte“. Dan. 11:1 Deci astfel rămășița

Israelului va fi mântuită după ce mai întâi va fi trecut prin foc. Rom. 9:27 Zah. 13:9.

Ziua Domnului.

„Iată vine ziua, care va arde ca un cuptor! Toți cei trufași și toți cei răi, vor fi ca miriștea ; ziua care vine îi va arde, zice Domnul oștirilor, și nu le va lăsa nici rădăcină nici ramură. Dar pentru voi, cari vă temeți de Numele Meu, va răsări Soarele neprihănirii, și tămăduirea va fi supt aripile Lui“ Mala. 4:1-2: Domnul Isus zice : „Numai țineți cu tărie ce aveți, până voi veni ! Celui ce va birui și celui ce va păzi până la sfârșit lucrările Mele, îi voi da stăpânire peste neamuri. Le va cârmui cu un toiag de fer și le va zdrobi ca pe niște vase de lut, cum am primit și Eu putere dela Tatăl Meu.“ Apoc. 2:26-27. „Fericii și sfinții sunt cei ce au parte la înția înviere. Asupra lor a doua moarte n'are nici o putere, ei vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos, și vor împărăși cu El o mie de ani.“ Apoc. 20:5.

În decursul domniei de o mie de ani, nici o vietate nu va face rău alteia ; căci pământul va fi plin de cunoștința Domnului ca fundul mării de apele care-l acoper. Isaia 11:9. „Atunci lupul va locui la un loc cu mielul, și pardosul se va culca împreună cu iedul ; vișelul, puiul de leu și vitele îngrășate, vor fi împreună, și le va mâna un copil“. Isaia 11:6.

Iubiți mei cetitori, trebuie să ne înarmăm cu armele neprihănirii ca să putem ține piept celui necurat, „Supuneți-vă dar lui Dumnezeu ; împotriviți-vă diavolului, și el va fugi dela voi. Apropriați-vă de Dumnezeu și El se va apropia de voi“. Iacob 4:7-8.

Noi deci ca „niște trimeși împuterniciți ai lui Hristos, și, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm ferbinte, în Numele lui Hristos : Împăcați-vă cu Dumnezeu !“ II Cor. 5:20. Cumpărați-vă ulei în candelă, căci în caz contrar veți rămâne jos, Mat. 25:1-13 și veți trece prin acele grozave și teribile suferinți.

„Vegheați dar în tot timpul, și rugați-vă ca să aveți putere să scăpați de toate lucrurile aceste, cari se vor întâmpla, și să stați în picioare înaintea Fiului omului“. Luca 21:36.

Domnul Isus să ne ajute ca să fim gata cu candelarele aprinse pentru întâmpinarea Lui. Amin.

I. Danciu.

Cald și Rece.

Un copil întreabă odată pe tatăl său, văzând că în timp când mâncau, tatăl, sufla mereu în mâncare : „Tată pentru ce suflă în mâncare?“ „Pentru ca să se răcească că este prea ferbinte,“ — fu răs-

punsul. După aceea copilul văzu pe tatăl său măturând zăpada și observă că tatăl său suflă în mâni, și-l întreabă din nou : „Tată, acum pentru ce suflă în mâni?“ „Pentruca să se încălzească, că

mi-e frig la ele," — răspunse de astădată tatăl. Copilul a rămas foarte nedumerit văzând că tatăl său suflă după împrejurări; câte odată rece și câte odată cald.

În această asemănare sunt foarte mulți creștini. În societate cu alți creștini, suflă atât de cald, de cugeți că ei sunt tot numai dragoste. Dar în societate cu oameni răi, sunt în stare să sufle cele mai murdare vorbe și fapte. „Din aceeaș gură iese binecuvântarea și blăstămul.“ Iacob. 3:10.

Să rugăm mult pe Domnul că acești creștini fățarnici să piară din rândurile creștinilor adevărați, fiindcă viața lor servește ca o piatră de potecnire în drumul acelor care îi aud și îi cunosc. Oamenii sinceri nu știu ce să creadă despre ei când îi aud binecuvântând și blăstămând.

Limba ta iubite cetitorule, aduce numai laude lui Dumnezeu? Domnul să-ți ajute la aceasta. Amin Psalm. 103:1.

Scrisoare către frații în credință.

Scumpii și iubiții mei frați,

Mult har, pace, binecuvântare și împărtășirea Duhului Sfânt vă doresc dela Dumnezeu, ca să fie cu voi toți acei cari cu curăție de inimă, căutați a-L servi pe Domnul Isus, urzitorul mântuirii vecinice, pentruca împreună să ne putem bucura de fericita și glorioasa venire a Domnului. Amin.

Nenumărate și grele au fost luptele în strimtorări, ispite și încercări prin cari ne-am strecurat până în prezent, pentru care recunoscători, putem zice: „Lăudat să fie Dumnezeu“, însă odată cu începerea acestui an se prevede o luptă mult mai grea și mai periculoasă; atât din afară, cât și dinlăuntru, atât dela cei ce ne sunt vrăjmași pe față, cât și dela cei ce ne sunt vrăjmași în ascuns și se numesc „frați“.

Noi vedem că încă din perioada primitivă (început) a Bisericii Domnului, Satana a căutat ca prin uneltele sale S'o atace, pândind la orice pas și folosindu-se de cea mai mică neatenție din partea Bisericii, ca astfel să se poată strecura înlăuntru pentru a semăna sămânța discordiei și a dezbinării între frați.

Pentru aceasta Ioan, apostolul iubirei adevărate — că este și iubire bolnavă — s'a văzut silit să scrie fraților în credința deplină, ca să se „**păzească bine**“, ceea ce dunoță că un mare pericol îi așteaptă.

Cine să fie acei așa de periculoși pentru cari frații primesc un consemn așa de sever? „Copilașilor, este ceasul cel de pe urmă. Și după cum ați auzit că are să vină anticrist, să știți că acum s'au ridicat mulți anticriști.“ I Ioan 2:18. Până la venirea anticristului în persoană, care se va arăta prin „fiul pierzării“, în prezent lucrează solii lui, cari îi pregătesc terenul. Ei se cunosc pe aceea că sunt contra învățăturilor Domnului nostru Isus Hristos, care dau la o parte Evanghelia Sa și zic ca ei se călăuzesc după Evanghelia lui Pavel. Aceasta însă este o minciună sfruntată, deoarece Ap. Pavel zice:

„Păziți-vă bine, să nu pierdeți rodul muncii voastre, ci să primiți o răsplată deplină“. II Ioan v. 8.

„Călcați pe urmele mele, întrucât și eu calc pe urmele lui Hristos.“ I Cor. 11:1. „Cine zice că rămâne în El, trebuie să trăiască cum a trăit Isus.“ I Ioan 2:6. De unde au venit toți aceștia? „Ei au ieșit din mijlocul nostru, dar nu erau dintre ai noștri. Căci dacă ar fi fost dintre ai noștri, ar fi rămas cu noi, ci au ieșit ca să se arate că nu toți sunt dintre ai noștri.“ I Ioan 2:19. De unii ca aceștia „păziți-vă bine“.

Apostolul Pavel, merge încă mai departe și tae mai adânc, arătând că aceștia cari au ieșit din mijlocul nostru nu sunt membri de rând ci **păstori** (prezbiteri) „cari vor învăța lucruri stricăcioase, ca să tragă pe ucenici de partea lor“. Fapte 20:28-30. Da, aceștia vor lăsa „dreptarul învățăturilor sănătoase“ II Tim. 1:13, adevărata cale, care este Domnul Isus, Ev. Ioan 14:6 și din duh de ceartă, Filip. 1:17, vor învăța lucruri stricăcioase, trăgând pe ucenici de partea lor, ceea ce cu durere a scri, totuș reușesc. „Mulți îi vor urma în destrăbălările lor. Și din pricina lor, calea adevărului va fi vorbită de rău“. II Pet. 2:2.

Cum să nu fie vorbită de rău calea adevărului de către vrăjmașii Evangheliei, când au și prilejul în toți aceștia cari odinioară erau pe calea dreaptă însă pentru că au iubit plata fărădelegii, au rătăcit și au urmat calea lui Balaam? II Petru 2:15. Ca niște lupi răpitori ce sunt, nu vor cruța turma ci fără milă, din cauza nemulțămirei, cârtirei și a trăirei după poftele lor, dumnezeul lor fiind pântecel, gura le va fi plină de vorbe trufașe și prin vorbiri dulci și amăgitoare vor slăvi pe oameni pentru câștig mârșav, producând astfel dezbinări, tulburare și împotrivire contra învățaturii pe care au primit-o. Iuda v. 16 Rom. 16:17-18 Fapte 20:29.

Propovăduirea Apostolului Pavel, nu s'a întemeiat nici pe rătăcire, nici pe necurăție, nici pe viclenie, I Tesal. 2:3 ori acești sermani oameni, după ce cu gânduri și planuri necurate au rătăcit dela adevăr, au căutat ca prin **viclenie** să aducă nedu-

merire între frații sinceri, publicând în foaia lor un memoriu-protest, în care printre cei ce-l subscriu se află și numele meu.

Se vede de aici căci cu gând rău fac aceasta. Memoriul s'a întocmit și înaintat în luna Septembrie 1933, timpul în care se frata unirea, ori ulterior neputându-ne lega

cu lucruri stricăcioase și răstălmăciri din sf. Scriptură, dela sine se înțelege că aceea intervenție, din partea mea e considerată ca căzută, eu nemai având nimic comun cu dânșii.

Așa ceva Ap. Pavel pe care susțin că-l urmează nu a făcut, deoarece el nu s'a folosit de mijloace și ajutor omenesc, însă lucrurile au ajuns aici, pentruca să se vadă îndrăzneala acestor oameni cari se împotrivesc adevărului și cari mult

nu vor înainta, căci nebunia lor va fi arătată înaintea tuturor. II Tim. 3:8-9.

Nu m'am gândit și nimeni să nu mă înțeleagă căci vreau să fac polemică, numai căci am dorit ca în ceva măsură să lămuresc frățietatea pentru care scumpii mei frați mă refer din nou la îndemnul Apostolului având în vedere starea unor astfel de oameni. „Căci v'am spus de multe ori și vă mai spun și acum plângând: sunt mulți cari se poartă ca vrăjmași ai crucii lui Hristos. Sfârșitul lor va fi pierzarea. Dumnezeu lor este pântecul și slava lor este în rușinea lor și se gândesc la lucrurile de pe pământ. Filip. 3:18-19. Iar voi „păziți-vă bine“ și Fiți sănătoși. Amin!

Al vostru frate în Domnul
Mihail Radu
Galaji.

„Dați cinste Impăratului!“

Având în vedere timpurile critice în cari trăim m'am propus a scrie acest mic articol prin care se atrag atenția iubitorilor noștri cititori asupra datorințelor pe cari le au față de Stat și Tron.

Fraților! În timpul din urmă în scumpa noastră țară s'au petrecut unele evenimente grave. Credem că nu e nevoie să vă vorbim despre ele, întrucât credem că le știți cu toții. Voim numai să vă atragem atenția asupra poruncilor date nouă de Domnul Isus și de sfinții Apostoli. Ei ne învață ca noi să fim supuși Autorităților și să lucrăm din toate puterile pentru menținerea păcii, a ordinii și dragostei între oameni. „Vă îndemn dar, înainte de toate, să faceți rugăciuni, cereri, mijlociri, mulțumiri pentru toți oamenii, pentru

impărați și pentru toți ceice sunt înălțați în dregătorii, ca să putem duce astfel o viață pacinică și liniștită, cu toată evlavie și cu toată cinstea. Lucrul acesta este bun și bine primit înaintea lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru.“ I Tim. 2:1-3.

În timpul însă când ne rugăm lui Dumnezeu în felul descris mai sus, noi trebuie să și dăm ascultare Autorităților ajutându-le în însărcinarea pe care ele au primit-o dela Dumnezeu și care este: pedesirea făcătorilor de rele. Rom. 13:3-4.

Fraților! În timpul din urmă diferiți indivizi au cutierat fără promițând că dacă ei se vor instala la cârma țării vor aduce belșug de fericire. Noi vă îndemnăm ca în privința acestor făgăduinți să nu vă

I. Petru 2:17.

lăsați amăgiți, fiindcă toate aceste nu sunt decât numai niște făgăduinți deșerte. Fericirea nu vine în urma minciunilor, violenței, etc. ci vine în urma predicării și trăirii în fapt a Evangheliei Domnului nostru Isus Hristos. Pentru aceea datorința voastră este ca să combateți cu Evanghelia în mână curentele demagogice, anarhice și de desordine, cari caută să ajițe spiritele și se creeze o stare de neliniște și nesiguranță în țară. Pentruca Dumnezeu nostru este „Dumnezeul păcii.“ I Cor. 14:33. Si El ne poruncește să urmăm pacea cu toți oamenii, Ebr. 12:14 să fim supuși Autorităților, Rom. 13:1-7 și să ne rugăm pentru. M. S. Regele. I Tim. 2:1-3 I Petru 2:17.

Având deci toate aceste în vedere, vă îndemnăm ca în aceste vremuri grele să vă dați toată silința și să luptați din răzputeri ca împreună cu toți bunii români, să facem un zid în jurul M. S. Regelui, dând ascultare bărbaților însărcinați de El cu conducerea țării, ca astfel să ne putem bucura de liniște și pace.

„Fiți supuși oricărei stăpâniri omenești, pentru Domnul: atât împăratului, ca înalt stăpânitor, cât și dregătorilor, ca unii cari sunt trimeși de el să pedesească pe făcătorii de rele și să laude pe ceice fac bine.“ I Petru 2:13-14. Incredințat că veți face totul pentru binele acestei țări, rămân al vostru frate care vă iubește sincer.

Gh. Bradin.

Nașterea din nou și Botezul cu Duh Sfânt.

Ioan 3:5. 14:26.

Având în vedere lupta care să dă împotriva botezului cu Duh Sf. pe care îl primesc credincioșii din zilele noastre, m'am apucat a scrie acest articol în care voiu căuta prin mila Domnului, ca să lă-

muresc pe iubii noștri cititori și să le arat deosebirea între nașterea din nou și botezul cu Duh Sf. Pentru aceea rugăciunea mea către Domnul este să mă ajute ca să pot face aceasta nu prin înțelepciune

nea mea, decât după voia Lui și după priceperea care vine dela Duhul Sfânt.

1. Nașterea din nou. Greșeala de căpetenie a multor credincioși din zilele noastre este, că ei nu pot sau nu știu să facă deosebirea între nașterea din nou și Botezul cu Duhul Sfânt. Cuvântul lui Dumnezeu ni le arată pe aceste două în schimbări prin care trebuie să treacă un credincios, deosebite una de alta. Astfel nașterea din nou, se produce în momentul când persoana s'a predat Domnului și crede în El din toată inima. Botezul Duhului Sfânt, el poate să se întâmple cu mult în urmă.

Cuvântul lui Dumnezeu spune: „Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu; născuți nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu“. Ioan 1:12-13. Către Nicodim Domnul zice: „Adevărat adevărat îți spun, că, dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu“. Ioan 3:5. „Și pentru că sunteți fii, a trimis Dumnezeu în inimile noastre Duhul Fiului Său, care strigă: „Ava“ adică: „Tatăl“ Galat. 4:6. Toate aceste versete și încă altele, ne vorbesc despre nașterea din nou. La nașterea noastră din nou lucrează Cuvântul Lui Dumnezeu, căci ap. Petru zice: „Fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr'o semință, care poate putrezi, ci dintr'una care nu poate putrezi, prin cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac“. I Petru 1:23.

Mulți credincioși au susținut (și susțin) că apa care lucrează la nașterea din nou, este botezul în apă; iar Duhul, este botezul cu Duh Sf. Or, dacă examinăm bine aceste păreri în lumina Cuvântului lui Dumnezeu, vom ajunge la convingerea că nu este așa. Nici odată apa din fântâna, lac sau râu, n'a fost în stare să nască nimic pentru Dumnezeu. Dovadă o avem în Simon vrăjitorul, care măcar că era botezat în apă, nu era născut din nou. Fapte 8:13-23 Dacă aceea apă ar avea puterea ca să schimbe viața păcătosului, atunci de sigur, despre aceea apă ar fi vorbit Domnul femeii samaritene, dar pentru că El știa că aceasta e imposibil, de aceea a vorbit despre apa cea vie. Ioan 4:10. „El, Isus Hristos, este Cel ce a venit cu apă și cu sânge; nu numai cu apă, ci cu apă și cu sânge.“ I Ioan 5:6. Si despre aceasta apă a vorbit El lui Nicodim. Ea este Cuvântul lui Dumnezeu. Ioan 4:14.

Apoi Duhul despre care a vorbit Domnul că trebuie să fie născuți din El cei credincioși, nu-i „Mângâitorul“ promis, decât El este Duhul Domnului Isus, care lucrează împreună cu Cuvântul lui Dumnezeu și cari nu poate fi despărțit de acest Cuvânt. Domnul Isus zice: „Cuvintele pe cari vi le spun Eu, sunt duh și viață.“ Ioan 6:63. Si pentru o mai bună dovadă vom căuta să vedem au fost în-

văjăceii Domnului născuți din nou, ori nu, mai înainte de ziua Cincizecimei. Domnul spune că, aceluia ce cred în Numele Lui și îl primesc, li s'a dat dreptul să se numească copii ai lui Dumnezeu. Ioan 1:12-13. Ucenicii Domnului au crezut și L-au primit mai înainte de ziua Cincizecimei. Ioan 17:6-8. Deci prin urmare ei erau în acel timp copii ai lui Dumnezeu născuți din nou (din apă și din Duh.) Acum dacă Duhul care lucrează la nașterea din nou ar fi Duhul din ziua Cincizecimei, nașterea lor, ar fi fost imposibilă, căci despre acel timp zice Scriptura: „Duhul Sfânt încă nu fusese dat, fiindcă Isus nu fusese încă proslăvit,“ Ioan 7:39. Astfel și cel mai simplu credincios care citește Biblia poate să vadă, că nașterea din apă și Duh, vorbită de Domnul către Nicodim, nu este nici botezul în apă și nici botezul cu Duh Sfânt. Aliluia lui Isus.

Să vedem mai departe un alt argument biblic. Dacă Domnul a zis lui Nicodim că, nimenea nefiind născut din apă și Duh, nu poate intra în Împărăția lui Dumnezeu, atunci trebuie să fie esact așa, pentru că El nu poate minți, Tit. 1:2. Dar ce se întâmplă? După un timp îndelungat de la timpul când a vorbit cu Nicodim, tocmai când era pe cruce zice tâlhariului: „Astăzi vei fi cu Mine în rai.“ Luca 23:43. Acum dacă voim să credem că apa dela nașterea din nou este botezul în apă, iar Duhul, botezul cu Duh Sfânt, atunci pentru tâlhar ar fi fost cu neputință să ajungă în rai, fiindcă el nu le avea nici pe unul. Dar el a fost născut din adevăr când și-a simțit ticăloșia și a recunoscut nevinovăția lui Isus, și acest adevăr este Cuvântul lui Dumnezeu, căci Domnul Isus zice: „Cuvântul Tău este adevărul“. Ioan 17:17.

Semnul nașterii din nou. Până când cineva n'a primit Cuvântul lui Dumnezeu și nu-L crede în inima sa, el nu este născut din nou. Pentru aceea cel mai mare lucru prin care trebuie să treacă un credincios, este nașterea din nou. Nașterea din nou însă poate fi imitată de vrăjmașul căci ap. Pavel zice: „Oamenii aceștia sunt niște apostoli mincinoși niște lucrători înșelători, cari se prefac în apostoli ai lui Hristos. Și nu este de mirare, căci chiar Satana se prefac într'un înger de lumină. Nu este mare lucru dar, dacă și slujitorii lui se prefac în slujitori ai neprihănirii. Sfârșitul lor va fi după faptele lor“. II Cor. 11:13-15. De aceea bunul Dumnezeu în nemărginita Sa milă pe care a arătat-o față de noi, a lăsat ca nașterea din nou să fie urmată de semne, și aceste semne sunt „roadele Duhului Sfânt“. Galat. 5:22-23. Acolo unde nu se arată aceste roade, și unde viața nu-i schimbată din temelie, acolo nu este naștere din nou, și dacă nu este naștere din nou, nu este nici moștenire a Împărăției lui Dumnezeu. Nu aceea ce spune gura este semnul, ei viața sfântă și neprihănită. Mat. 7:20.

Botezul cu Duh Sfânt. Odată credinciosul născut din nou, el trebuie să meargă înainte și să

stăruiască în sfințenie. căci în caz contrar va da înapoi și va ajunge iarăși la lucruri rele. Prin nașterea din nou, el a devenit copil al lui Dumnezeu, dar el trebuie acum să crească și să se întărească. Și pentru că să poată face aceasta are lipsă de un nutremânt sănătos și potrivit cu starea lui. Mulți creștini mor după ce sunt născuți din nou, fiindcă să otrăvesc cu mâncări rele sau să înecă cu oase. Creștinul adevărat însă să hrănește în mod normal 1 Petru 2:1-3, și el crește zi cu zi, în stăruință și rugăciune, în sfințenie, etc. Crescând în felul acesta el trebuie să primească și puterea pentru că să poată lucra. Un om lipsit de putere, strică lucrarea la care să pune să lucreze. Domnul Isus știind aceasta nu a trimis pe ucenicii Săi să predice și să evanghelizeze popoarele, până nu mai înfiți au stăruit după botezul cu Duh Sfânt, care este puterea. Fapte 1:4, 5, 8, între lucrarea Duhului Sfânt la botez și între nașterea din nou, este o mare deosebire: De vreme ce la nașterea din nou este destul să primești și să crezi Cuvântul lui Dumnezeu pentru că să fi născut, la botezul cu Duh Sfânt trebuie să și stăruiești după El. Luca 11:13 Fapte 1:14. etc

Cineva poate să zică: „Dacă Duhul Sfânt lucrează la nașterea din nou și eu sunt născut, de ce să mai am lipsă a stăruii ca să fiu botezat; sunt mulțumit cu atât“, un astfel de om se aseamănă cu un copil care zice: „Mă bucur că sunt născut, acum ce lipsă mai am eu să cresc și să mă întăresc; rămân mulțumit cu starea mea“. Un astfel de copil eu cred că, este spre înfrustarea părinților și chiar spre nefericirea sa. Tot la fel sunt acei creștini cari măcar că s'au născut din nou, în loc să crească au stat și stau în loc, iar alții merg în jos. Ei au fost mai fericiți în ziua când s'au născut decât acum după 30-40 ani de viață în cari n'au crescut nimic decât au dat înapoi. Ei sunt o povară pentru ei înșiși și aducători de înfrustare Tatălui ceresc. Dacă Sf. Scriptură spune „să creștem“. atunci înțelegem că aceasta este voia lui Dumnezeu. Efes. 4:15.

Și acum frații mei iubiti, să mergem și să căutăm în Scriptură, cum au înțeles creștinii din timpurile trecute nașterea din nou și cum după aceea au stăruit și nu s'au împotrivit revărsării Duhului Sfânt. Cel mai lămurit loc despre aceasta îl avem în Fapte 8:5-24. Aici găsim noi oameni credincioși (bărbați și femei) cari au primit Cuvântul lui Dumnezeu predicat de Filip evanghelistul. Ei au și fost botezați în apă, dar mai aveau lipsă de botezul Duhului Sfânt. Deci atunci când au primit Cuvântul și botezul apei, nu au primit și botezul Duhului Sfânt așa după cum afirmă unii astăzi că primesc. Ce s'a întâmplat? „Apostolii, cari erau în Ierusalim, când au auzit că Samaria a primit Cuvântul lui Dumnezeu (erau născuți din nou Ioan 1:12-13 Iacob 1:18) au trimis la ei pe Petru și pe Ioan. Aceștia au venit la Samariteni, și s'au rugat pentru ei, ca să primească Duhul Sfânt. Căci nu se pogorise încă peste niciunul din ei, ci fuseseră numai botezați în Numele Domnului Isus. Atunci Petru și Ioan au pus mâinile peste ei, și aceia au primit Duhul Sfânt“. Aceste cuvinte sunt atât de lămurit scrise, încât numai acela care intenționat voiește, are îndrăzneala să suie în alt chip. Din ele reiese clar și împede

că, nașterea din nou nu să întâmplă odată cu botezul Duhului Sfânt. Și dacă vom merge să căutăm și alte texte, vom afla la toate același lucru. Lăudat și mărit să fie Dumnezeu pentru că a lăsat aceste adevăruri în Cuvântul Său după cari noi ne putem orienta, învăța și conduce.

Semnele botezului cu Duh Sfânt. Dacă nașterea din nou, este urmată de semne cari sunt roadele sfințeniei, nici botezul cu Duh Sfânt nu a rămas fără semne. Dacă roadele Duhului Sfânt sau viața trăită în sfințenie sunt semnele nașterii din nou, atunci care este semnul botezului cu Duh Sfânt? Doară prezența Sa? Dar cine îl poate vedea, că El nu are carne și oase? Domnul să fie lăudat și mărit că El S'a îngrijit se deosebească semnul botezului cu Duh Sfânt de semnul nașterii din nou. Astfel noi citim despre sutașul Corneliu că era un om credincios cu toată casa lui, făcea milostenie, a văzut pe îngerul Domnului, etc. și Domnul rânduiește pe ap. Petru să meargă la el cu încă șase frați ludei să-i arate mai lămurit calea Domnului. Și pe când ap. Petru le predica Cuvântul Domnului, peste Corneliu și cei din casa lui, S'a revărsat Duhul Sfânt. Acum dacă semnul botezului cu Duh Sfânt ar fi tot viața sfântă ca al nașterii din nou, ap. Petru și ceilalți frați veniți cu el, nu ar fi știut că ei au primit Duhul Sfânt, fiindcă ei și înainte de a ajunge ap. Petru acolo au trăit în sfințenie, dar zice Scriptura: „Toți credincioșii tăiași împrejur, cari veniseră cu Petru, au rămas uimiți când au văzut că darul Duhului Sfânt s'a vărsat și peste Neamuri“. Pe ce i-au cunoscut? „Căci li auzeau vorbind în limbi și mărink pe Dumnezeu“. Fapte 10:45-46. Aliluia Domnului Isus. „Prin urmare, limbile sunt un semn“. I. Cor. 14:22.

După botezul cu Duh Sfânt, urmează în viața credinciosului darurile Duhovnicești din I Cor. 12:8-10. Credința deplină trebuie să fie urmată de unul sau mai multe din aceste daruri, I Cor. 12:29-30 căci Domnul Isus zice: „Iată semnele cari vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi; vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși“. Marcu 16:17-18. Astfel Evanghelia să poată predica așa cum zice ap. Pavel: „Și învățătura și propovăduirea mea nu stăteau în vorbirile înduplecătoare ale înțelepciunii, ci într'o dovadă dată de Duhul și de putere.“ I Cor. 2:5. Și numai așa se îndeplinesc cuvintele cari sună: „Dumnezeu întărea mărturia lor cu semne, puteri și felurite minuni, și cu darurile Duhului Sfânt, împărțite după voia Sa.“ Ebr. 2:4.

Naștere din nou fără botez cu Duh Sfânt, poate fi la persoanele cari sunt în așteptarea Lui, Fapte 1:14 etc. Dar Botez cu Duh Sfânt fără naștere din nou, nu există. Duhul care face semne și minuni, dar nu-i urmat de sfințenie, nu-i Duhul Sfânt. Unde nu se păzește Cuvântul lui Dumnezeu chiar dacă se întâmplă semne și minuni, nu le lucrează Duhul Sfânt. Mat. 7:22-23. I Cor. 13:1-7.

Domnul să ne deie pricepere în toate lucrurile. Amin. II Tim. 2:7. Gh. Bradin

Păcatul venit în lume.

Rom. 5:19

Iubite cetitorule ! Prin mila Domnului voiesc ca în micul meu articol să vorbesc puțin despre venirea păcatului în lume. Noi știm că, bunul Dumnezeu după ce a creat pe om l-a pus într'un loc de fericire, unde el să se bucure. Aici nu i-a dat decât o singură, poruncă, și pe aceea el era dator ca să o păzească. Dar durere, omul nepăstrând frica de Dumnezeu în inima sa și nici încrederea în El, în scurt timp s'a abătut de la aceea poruncă, lăsându-se înșelat de vrăjmașul diavol, care i-a zis: „Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: „Să nu mâncați din toți pomii din grădină?“... „Hotărît, că nu veți muri: Dar Dumnezeu știe că, în ziua în care veți mânca din el, vi se vor deschide ochii și veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul.“ Gen. 3:2-5. Primii oameni ascultaseră această șoaptă a vrăjmașului, și astfel legătura lor cu Dumnezeu se rupse. Ei fuseseră înșalați de vrăjmașul. Viața lor deveni într'o poziție contrară voinții lui Dumnezeu, căci omul a început a pofti lucrurile oprite. După cum se înmulțea omenimea, așa se înmulțea și păcatul, astfel Domnului l-a părut rău că a creat pe om și a zis: „Duhul Meu nu va rămânea pururea în om, căci și omul nu este decât carne păcătoasă: totuș zilele lui vor fi de o sută douăzeci de ani.“ Gen. 6:1-7

În acel timp nu s'a găsit pe întreaga față a pământului decât un singur om drept și neprihănit, și acesta a căpătat trecere înaintea Domnului. Acest om era: Noe. Dumnezeu i-a făcut lui de cunoscut sfârșitul sau potopul și i-a poruncit să-și facă o corabie în care să între el și familia lui precum și acele viețuitoare din cari Dumnezeu a voit să păstreze. Noe crezând cuvântul Domnului s'a apucat numai decât la lucru. El a făcut corabia după cum i-a spus Domnul, și a scăpat împreună cu familia sa, de prăpădul adus de potop. Gen. c. 7 și 8. Dela acești oameni, pământul s'a populat din nou.

Nici diavolul însă nu s'a înecat în apele potopului, ci a rămas mai departe în lume. El treptat-treptat a început a se apropia de oamenii aceștia pe cari Dumnezeu i-a găsit mai înainte destul de pregătiți pentru a fi scăpați de potop, și înșală chiar pe Noe: în beție. Gen. 9:20-21. Astfel păcatul a început din nou a lucra în lume, și oamenii din nou deveniră răi și păcătoși. Când răutatea lor se înmulți iarăș în mare măsură și când

erau vrednici de o nouă pedeapsă, bunul Dumnezeu trimise pe Fiul Său în lume, nu ca s'o piardă, ci ca s'o mântuiască. Ioan 3:16-17. El însă nu a lucrat la o corabie din lemn de Gofet, decât a sângerat pe lemnul crucii la Golgota unde a luat asupra Sa toate păcatele noastre. Si acum ne-a pregătit o arcă (corabie) vecinică în care putem fi salvați pe veci de „mânia viitoare“ numai dacă voim a asculta Cuvântul Lui și a-L urma. El ne cheamă zicând: Veniți la Mine . . .“ Mat. 11:28-29. Dacă auzim glasul Lui și mergem la Dânsul, El ne pregătește, schimbându-ne viața din temelie. Is-aia 55:7. În noi lucrează căința, pentru că am trăit odată fără Dumnezeu în lume și am făcut voia păcatului, și când începem a ne căii, înseamnă că o rupem cu păgânătatea și cu poftele lumești. Tit. 2:11-12.

Iubite frate și soră! După cum în timpurile vechi Dumnezeu a poruncit lui Noe să-și facă corabia de scăpare și el însuș lucra la mântuirea lui, tot la fel Domnul își poruncește astăzi ție ca să-ți lucrezi mântuirea cu frică și cutremur. Filip. 2:12-13. Spunem rogu-te, ce s'ar fi întâmplat cu Noe, dacă corabia pe care i-a poruncit Dumnezeu să o facă, ar fi făcut-o mai mică ori mai mare? Nu-i așa că ar fi fost neplăcut lui Dumnezeu? Cugetă-te acum serios la tine că, acelaș lucru se petrece cu tine atunci când faci mai mică ori mare mântuirea la care trebuie să lucrezi. Nu Noe a făcut planul corăbiei ci Dumnezeu Gen. 6:14-16. Tot așa, nu tu trebuie să faci planul mântuirii, că acela este făcut de Dumnezeu în Hristos. Si dacă la el adaugi sau scoți din el, cazi sub judecata lui Dumnezeu. Prov. 30:6 Gal. 1:8 Apoc. 22:18-19.

Iubite suflete! Orice abatere dela Cuvântul lui Dumnezeu, este păcat. Domnul Isus a venit să ne facă de cunoscut voia Tatălui. Atunci când în aceasta voie alegem unele și părăsim altele înseamnă că nu lucrăm cu credincioșia pe care Dumnezeu o pretinde dela noi, și că ne vedem în ochii noștri mai buni meșteri decât Dumnezeu. Ebr. 11:10. Dumnezeu a pregătit mântuirea noastră așa cum ne-a fost arătată de Domnul Isus și noi n'avem de ales la ea, decât a îndeplini-o, Mat. 28:20.

Bunul Dumnezeu să ne ajute ca să nu facem nici o abatere dela voința Sa, ci să o îndeplinim cu cea mai mare bucurie. Amin.

Rista Vasile.

Vorbirea în limbi.

Fiindcă aceste cuvinte sunt subiectul multor discuții și convorbiri între multe persoane, dintre cari unele sunt sincere și doritoare de mântuire, dar nu le este cunoscut totul, iar altele chiar și cunoscând aceasta minunată lucrare o combat cu tărie ca și când ea ar fi ceva străin și nu lucrarea Duhului Sfânt, m'am hotărât ca prin ajutorul Domnului Isus să vin în sprijinul acelor suflete cari doresc să cunoască tot adevărul arătat în sf. Scriptură, dar le este împiedicată această dorință cu unele neadevăruri cari acoper adevărul curat.

Iubiții mei cetitori, cari aveți fericirea a citi aceste rânduri, noi cari deodată ne-am deosebit de aceasta lume și am rupt-o cu păcatul, Titu 2:12 trebuie să ne lăsam pe viitor conduși de Sfântul Cuvânt al lui Dumnezeu și să-L credem așa după cum Duhul Sfânt îl descopere, Ioan 16:14-15, ca să nu ne rățăm neștiind Scripturile nici puterea lui Dumnezeu, așa după cum s'a întâmplat cu mulți. Și ca să revenim mai aproape asupra acestui subiect, pe care mulți nu-l înțeleg și îl interpretează greșit, vom merge cu ajutorul Domnului la Cuvântul Său ca El să ne învețe și vom lua mai întâi versetul 2 din cap. 14 a epis. apostolului Pavel înția către Corinteni, unde apostolul prin Duhul Sfânt, 11 Tim. 3:16, arată clar și lămurit cum și în ce fel este vorbirea în limbi, când zice: „Cine vorbește în altă limbă, nu vorbește oamenilor, ci lui Dumnezeu; căci nimeni nu-l înțelege, și, cu duhul, el spune taine.“ Acum dacă este adevărată afirmația unora că vorbirea arătată de apostol în acest verset este vorbirea în limbile aceste pământeste, cum de zice apostolul că „nimeni nu-l înțelege?“ pentru că limbile aceste de pe pământ se pot înțelege prin ajutorul unui tălmăcitor, pe care e de ajuns să-l plătești ca să-ți tălmăcească o limbă oarecare și nu să te rogi lui Dumnezeu ca să fie tălmăcită, 1 Cor. 14:13 și prin această vedem că e o lucrare dumnezească și nu omenească, cum cred unii. Și mai departe să vedem cu ajutorul Domnului dacă este adevărat că vorbirea arătată de apostol în acest capitol este vorbirea în limbile pământeste, cum descrie apostolul că, „nu vorbește oamenilor ci lui Dumnezeu,“ acela care vorbește? Așa se vede lămurit de către cei ce vreau să înțeleagă că, aceasta lucrare e a Duhului Sfânt, fiindcă iar apostolul

„In lege este scris: „voi vorbi norodului acestuia prin altă limbă și prin buze străine; și nici așa nu Mă vor asculta, zice Domnul.“ 1 Cor. 14 : 21.

amintește: „cu duhul el spune taine.“ Aliluia. Astfel toate afirmațiile de combatere descrise mai sus, stau în fața Cuvântului lui Dumnezeu, foarte greșite.

Mai găsim însă și alte păreri de felul acesta și ca să putem înțelege adevărul curat, vom lua în dezbatere pe fiecare.

De foarte mulți e susținută părerea că vorbirea în limbi a apostolilor din ziua de Rusalii s'a produs numai atunci, pentru că a fost nevoie ca să se predice Evangelia ludeilor dintre neamuri veniți în Ierusalim. Însă dacă cercetăm cu băgare de seamă lucrarea Duhului Sfânt, vedem că atunci când Duhul Sfânt, S'a revărsat peste cei din casa lui Corneliu (sutașul din Cezaria), nu erau de față aceia cărora ar fi trebuit să li se predice Evanghelia, iar lui Petru nu-i trebuia aceasta că cei ce vorbeau în fața lui, să-i predice în alte limbi. Așa că, pur, simplu și ușor se poate vedea că aceasta vorbire e numai „semnul“ că cineva a primit în inimă Duhul Sfânt. 1 Cor. 14:22. Aceasta o vedem nu numai în acest loc din Scriptură ci chiar și din cap. 19 din Fapte, unde vedem că ucenicii lui Ioan Botezătorul, numai atunci vorbeau în limbi și prooroceau, când Pavel își puse mâinile peste ei și nu după ce fusese ră botezați în apă cu botezul lui Ioan. Și după cum Duhul Sfânt vorbește prin limba celui ce-L primește, El tot așa și cântă prin limba omului, spre mărirea Aceluia care-L trimete. 1 Cor. 14:15.

Vedem dar iubiți cetitori că, botezul Duhului Sfânt dimpreună cu vorbirea în limbi a existat în bisericile primitive, și el există și astăzi lucrând în acelaș fel ca și atunci dar numai și numai prin cei ce-L cred și nu se tem de El și de lucrarea Lui, pentru că lucrarea Lui, nu-i o lucrare cum unii interesează o interpretează ca fiind a unui duh rău, ci chiar din contră, lucrarea Lui aduce bucurii nespuse în inima omului, ceea ce un duh necurat nu poate face. Marcu 9:20-22.

Iubiții mei frați și surori, faceți ce au făcut apostolii din ziua în care S'a înălțat Isus la cer până în ziua Cincizecimeii și veți primi răspuns întocmai ca și ei, dela Cel ce a zis cuvintele din ev. Luca c. 11 v. 9-13. Domnul să vă ajute la aceasta. Amin.

T. P.

Despre Duhurile Morților.

Nu este ținta mea ca prin acest articol să stau de vorbă cu acei oameni a căror știință a trecut peste hotarale sfintelor Scripturi, ci ținta și dorința mea este ca întrucât Duhul lui Dumnezeu mă va ajuta, să dovedesc cu temei biblic adevărul cu privire la existența duhului deosebit de corp, acelora în a căror inimă mai licărește încă o rază de credință în cuvintele sfintelor Scripturi. Întrucât știu că sunt unii oameni cari poate mai mult din neștiință, cred și mărturisesc că odată cu moartea sau trecerea din viață, se stinge din existență și partea sufletească sau duhul omului, și aceasta afirmație și-o bazează pe cuvintele Eccl. 9:5.

Și acum pentruca să putem prinde firul luminei adevărate în aceasta privință va trebui să cercetăm cazul chiar dela începutul facerii. În cartea Facerii, scrie că Dumnezeu a făcut întreaga creațiune, afară de om, numai cu cuvântul, adică, a zis să fie și s'a făcut, Apoi zice Dumnezeu: „Să facem om după chipul și asemănarea noastră.“ Să știe că sfatul acela de a face om, Tatăl îl avea cu Fiul, ev. Ioan 1:1-3, care S'a pogorât din cer făcându-Se trup și viețuind printre noi. Ioan 1:14. Acest Isus, care a văzut pe Tatăl, Ioan 8:38 ne spune că, „Dumnezeu este Duh.“ Ioan 4:24. Acum să ne întrebăm: Cum a devenit omul după chipul lui Dumnezeu, când Dumnezeu este Duh? Adevărul acesta ne face să înțelegem că și omul este un duh, puțin mai pe jos decât îngerii. Psalmi. 8:5. Noi aflăm scris că după ce Dumnezeu a creat pe om îi poruncise ca să nu mănânce din pomul cunoștinței binelui și răului, că în ziua în care va mânca, va și muri. I Moise 2:17. Ceea ce s'a și întâmplat, omul neținând seamă de porunca lui Dumnezeu, în ziua în care a călcat-o, a devenit „mort în păcate și abateri.“ Colos.2:13. Acești fel de morți, cari și-au pierdut orice pic de simțire, Efes. 4:19 noi îi vedem mișcându-se, ba chiar și îngropându-se unii pe alții. Luca 9:60. Cine nu ține cont de aceasta moarte sufletească se va rătăci neștiind Scripturile.

După ce am ajuns a cunoaște moartea sufletească, vom trece să cercetăm și moartea cea trupească. Despre acest trup de carne și sânge, Dumnezeu ne spune că, pământ este și în pământ se va preface. Gen. 3:19. Duhul este care dă viață în corp, carnea nu folosește la nimic, zice Domnul Isus. Ioan 6:63. Atâta timp cât duhul este în corp, acesta este în funcțiune, iar îndată ce l-a

părăsit, înceată de a mai funcționa.

Suntem prea mărginiți pentru a putea preciza materialul care alcătuiește duhul. Iar despre locul lui după părăsirea corpului, putem să spunem aceea ce ne arată Cuvântul lui Dumnezeu, că: duhurile dreptilor sunt într'un loc de fericire chiar înainte de judecată Filip. 1:23 Luca 23:43 Apoc. 6:9-10 iar ale nelegiuitorilor într'un loc de chin. Iuda v. 7 Luca 16:19-31. În acest loc ele au cunoștință despre toate lucrurile prin cari au trecut în viață Apoc. 6:9-10 și la dorința oamenilor muritori, ele pot să răspundă, având o largă cunoștință. I Samuil 28:15-19. Dumnezeu însă nu privește cu plăcere asupra acelora cari cheamă duhurile morților și chiar interzice cu desăvârșire acest lucru. Levit. 19:31 Deut. 18:10-11.

Acum să ne întrebăm: Dacă este așa cum spun unii că totul se stinge din existență odată cu moartea trupească a omului, atunci de ce mai interzice Dumnezeu chemarea morților? Și ce rost ar mai avea aceia poruncă dacă în adevăr n'ar mai exista acele duhuri? Orice minte sănătoasă își poate da ușor seama că Dumnezeu n'a interzis și nu interzice niciodată lucruri cari de fapt nu se pot face. Dacă Dumnezeu a interzis strămoșului nostru Adam mâncarea din pomul cunoștinței binelui și al răului, noi înțelegem că acel pom a existat în adevăr, fiindcă dacă nu exista, Adam nu putea păcătu. Dacă Dumnezeu interzice furtișagurile, uciderile, beșiile, adulteriile, etc. noi înțelegem că toate acestea se pot comite, dacă cineva nu ține cont de staturile lui Dumnezeu.

Tot la fel, cine nu ține seamă de poruncile lui Dumnezeu, poate să ajungă sub influența altor duhuri cari plutesc astăzi în aer, și aceste duhuri să-l pună la dorința lui în legătură cu duhurile morților. I Sam. 28:7-15. Dumnezeu însă nu permite poporului său ca să practice astfel de lucruri, Lev. 19:31 ci el (poporul Domnului) va trebui să se fie în totul tot numai de Domnul Dumnezeu. Deut. 18:13-14.

Din cele expuse mai sus, cred că oricine este sincer poate să vadă limpede că duhul omului există și după moartea corpului, fără să-și fi pierdut cunoștința depre timpul pe care l-a petrecut când era în corp. Eu rog pe Domnul să deie înțelepciune sfântă și sănătoasă poporului Său, ca să poată cunoaște tot mai adânc tainele Cuvântului Divin, care ni este arătat în sf. Scriptură. Amin.

Ironim Pătrânjan, C. T.

Lecțiuni biblice pe anul 1934

Calendar Septămănal

Luni în 29 Ian. Mat. 6:5-15   Marți în 30 Ian. Mat. 6:19-23
Mer. „ 31 „ „ 6:24-34   Joi „ 1 Feb. Marc. 10:23-31
Vin. „ 2 Feb Ioan 15:1-8   Sâm. „ 3 Feb. Psalm.46:1-11

Duminică în 4 Feb. Mat: 6:1-34.

Întîi este, Impărăția lui Dumnezeu

Cuv. aur. Mat. 6:33.

A căuta Impărăția lui Dumnezeu.

Sunt mulți oameni cari caută Impărăția lui Dumnezeu și nu o găsesc, pentru că o caută pe ea mai la urmă. În viața lor pun în frunte lucrurile lumești, iar lucrurile duhovnicești le pun în urmă. Dacă se ajunge timp pentru cele duhovnicești, bine, fac și ei ceva pentru ele, dar niciodată nu sunt în stare să se păgubească de ceva trupesc pentru cîștigarea celor duhovnicești. Atari creștini nu află Impărăția lui Dumnezeu. Noi învățăm că, dacă căutăm după Impărăția lui Dumnezeu, să o căutăm mai întîi pe ea, căci împreună cu ea, Domnul ne dă și pe toate celelalte.

Calendar Septămănal

Luni în 5 Feb. Mat. 7:12-20   Marți în 6 Feb. Mat. 7:21-29
Mer. „ 7 „ Dan. 1:8-21   Joi „ 8 „ Isaia 28:1-10
Vin. „ 9 „ Isaia 42:18-25   Sâm. „ 10 „ Rom. 14:10-23

Duminică în 11 Feb. Mat. 7:1-29.

Înștiințările la timp.

Cuv. aur. Mat.7:19.

Înștiințările la timp. De multeori oamenii greșesc, și îndeosebi atunci când ei nu sunt înștiințați la timp asupra pericolului. Domnul Isus Hristos a avut grije ca să înștiințeze poporul la timp asupra pericolului care poate veni în mijlocul lui pe diferite căi. Dintre toate pericoalele cel mai mare este acela care se prezintă îmbrăcat într'o haină spoită de sfințenie. Noi învățăm de aici să ne uităm la viața oamenilor și la roadele lor și nici de cum la limba lor, pentru că, cu ea ne pot duce în eroare.

Calendar Septămănal

Luni în 12 Feb. Mat. 9:1-13   Marți în 13 Feb. Mat. 8:5-13
Mer. „ 14 „ „ 8:28-34   Joi „ 15 „ Marc. 1:35-45
Vin. „ 16 „ Fap. 16:14-18   Sâm. „ 17 „ Ebr. 1:1-9

Duminică în 18 Feb. Mat. 8:1 până la 9:34

Domnul Isus ajută.

Cuv. aur. Mat. 9:13.

Domnul Isus ajută. Pe timpul Domnului Isus, erau o mulțime de oameni cari aveau lipsă de ajutor. Unii erau cuprinși de boale, alții erau demonizați, etc. și El prin puterea lui Dumnezeu care lucra în El, le-a venit în ajutor, vindecându-i „ca să se împlinească ce fusese vestit prin proorocul Isaia care zice: „El a luat asupra Lui neputințele noastre și a purtat boalele noastre.“ Mat. 8:17. Noi învățăm de aici că în toate necazurile și nevoile noastre să chemăm pe Domnul Isus în ajutor.

Calendar Septămănal

Luni în 19 Feb. Mat. 9:35-38   Marți în 20 Feb. Mat. 10:24-33
Mer. „ 21 „ Ier. 1:1-10   Joi „ 22 „ Isaia 42:1-9
Vin. „ 23 „ Fap. 8:1-8   Sâm. „ 24 „ Ioan 4:31-38

Duminică în 25 Feb. Mat. 9:35 până la 11:1.

Trimiterea celor 12 ucenici.

Cuv. aur. Mat. 9:37-38.

Trimiterea celor 12 ucenici. Pentru ca Evanghelia să poată fi vestită și pentru ca oamenii să se întoarcă la Dumnezeu, Domnul Isus Și-a ales 12 ucenici pe cari i-a trimis a predica oamenilor că: „Impărăția cerurilor este aproape.“ El le-a arătat mai departe neajunsurile și suferințele cari îi vor ajunge și pe cari ei trebuie să le sufere din cauza predicării Impărăției lui Dumnezeu. Noi învățăm de aici ca să fim credincioși în aceea ce Domnul ne-a însărcinat și să facem lucrul la care am fost chemați, cu multă răbdare.

Citiți și răspândiți rev. „Cuvântul Adevărului.“

Inconștințare.

Intrucât în timpul cât revista noastră „Cuvântul Adevărului“ a fost confiscată, am primit dese scrisori dela iubii noștri abonați, cari tot mereu ne întrebau despre soarta revistei, voim a publica în copie la aceasta pagină, adresele primite dela Onor. Ministerul Instrucțiunii, al Cultelor și Artelor, pentru iubii noștri abonați să ieie cunoștință de ele,

să aducă o mulțumită lui Dumnezeu, „căci bun este El și în veac ține îndurarea Sa“, și totodată se înalțe o rugăciune spre El pentru autoritățile scumpei noastre țări. Îndeosebi să-L rugăm ca să binecuvinteze Ministerul Instrucțiunii, al Cultelor și Artelor, care la cererea noastră a dat următorul răspuns :

Regatul României

Ministerul Instrucțiunii, al Cultelor și Artelor
Direcțiunea Cultelor
24 Oct. 1933. No. 166638/14406.

Domnului Mihai Olar, Str. Drumul Seriei No. 23
Parcul Rahova, Loco.

DOMNULE,

Ca răspuns la Notificarea Dvs. No. 74497/1933, prin Corpul Portăreilor Trib. Ilfov, avem onoarea a Vă face cunoscut, că odată cu aceasta și sub acelaș număr, am intervenit la Ministerul de Interne să lase liberă publicația „Cuvântul Adevărului“ cu sediul în comuna Lipova, județul Timiș.

p. Ministru, Indescifrabil. ss.

p. Consilier, Indescifrabil. ss.

Cum după acest răspuns revista „Cuvântul Adevărului“ n'a fost liberată, iar răspunsul Ministerului de Interne nu sosise, noi am înaintat o nouă petiție, la care am primit următorul răspuns :

Regatul României

Ministerul Instrucțiunii, al Cultelor și Artelor
Direcțiunea Cultelor
24 Noe. 1933 No. 189856/16141.

Domnului Mihai Olariu,
Comuna Lipova, județul Timiș.

DOMNULE,

În referire la petițiunea Dvs. înreg. la No. 189856/1933, vă răspundem că Ministerul a intervenit la Departamentul Internelor cu adresa No. 166638/14406 din 24 Octomvrie a. c., ca să lase liberă publicația Dvs. „Cuvântul Adevărului“.

Vă rugăm să binevoiți a vă adresa de urmare aceluși Minister.

Consilier, (ss) Indescifrabil.

Șeful Serviciului, (ss) Indescifrabil.

In urma intervenirei Onor. Ministerului Instrucțiunii, al Cultelor și Artelor la Departamentul Internelor, în ziua de 30 Noem. 1933 fr. Mihai Olar a fost chemat în biroul D-lui Comisar de poliție din

Lipova unde i s'a citit ordinul Onor. Ministerului de Interne, care dispune că, revista „Cuvântul Adevărului“ să fie lăsată liberă în tot cuprinsul țării. Laudă și mărire lui Dumnezeu. Amin.

Botezuri cu Duh Sfânt.

Domnul Isus a botezat cu Duh Sfânt în următoarele locuri : În jud. Arad, com. Donceni 3 suf. în Sân-Nicolaul-mic 2, în Iosaș 1, în Toc 1, în Bujac 1, în Micălaca 1. Păuliș 1. În jud. Hunedoara în com. Lăsău 2. În jud. Bihor, în com. Dumbrăvița de codru 1, la Craiova 4. Aliluia Domnului Isus ! Amin.

Biblie și Testamente în orice limbă se capătă la : PAVEL VLAUVICI Timișoara IV Calea Șagului No. 40

Girant responsabil : Mihai Olariu. **Cenzurat: Prefectura Lipova.** Tipografia B E E R Lipova.